

Млѣчниятъ пжтъ.

(ЛЕГЕНДА)

Старитѣ пророци предсказвали, че ще се роди новъ царъ Юдейски и въ една нощъ изгрѣла голѣма свѣтла звезда. Това показвало, че се е родилъ Исусъ Христосъ. Всички се зарадвали, само царъ Иродъ се изплашилъ. Той помислилъ, че Исусъ като порасне ще превземе царството му. И заповѣдалъ да избиятъ въ една нощъ всички новородени деца. Ужасна нощъ била! Загинали много невинни дечица и много майки пролѣли горещи сълзи.

На дѣда Господа дожалѣло за малкитѣ дечица. Той ги повикалъ горе на небето да ги направи ангелчета съ златни крилца.

Но децата се загубили. Небето било тъмно, а тѣ не знаели пжтя. Тогава дѣдо Господъ преобърналъ сълзитѣ на тѣхнитѣ майки на свѣтли звездички. И тѣзи звездички се наредили една до друга, една следъ друга и образували широкъ свѣтълъ пжтъ. По този пжтъ малкитѣ деца стигнали на небето.

Изминали много, много години. Звездицитѣ още свѣтятъ и широкиятъ свѣтълъ пжтъ е останалъ. Казва се млѣчния пжтъ. Той опасва цѣлото небе и по него праведнитѣ души отиватъ при дѣда Господа.

Вѣра Бояджиева.

Съ тая книжка изпращаме „СЛЪНЧИЦЕ“ брой 3.

Редактери: Елинь Пелинь и Александъръ Спасовъ.